

INHOUD

Economie 2

- Twin peaks:
een gemiste kans
- Zijn ecocheques werkelijk
duurzaam?

Ondernemingen 3

- De Europese besloten
vennootschap:
een sociale en fiscale bom?
- Reprotoxische stoffen

Sociaal beleid 4

- Roep om een Generatiepact
bis

Sociale ombuds 5

- Principe «non bis in idem»
toegepast op sociaal vlak

Echo regio's 5-7

- Brussels gewestbesluit
over diversiteitsplannen en
diversiteitslabel
- Staten-Generaal van de
Industrie van start
- De werknemers en hun
vertegenwoordigers
sensibiliseren voor de
milieuproblematiek

Europa & Internationaal 8

- Een sociaal klimaat vol
onzekerheden
- De strijd van de
Colombiaanse vakbonden
gehuldigd

Europa heeft nood aan een relancebeleid

Op 4 februari hadden het EVV, de Belgische, de Spaanse en de Hongaarse vakbonden een ontmoeting met Herman VAN ROMPUY. De ontmoeting vond plaats op vraag van de Europese vakbeweging met het oog op de buitengewone Top van de staats- en regeringsleiders op 11 februari. Deze top komt er op initiatief van de kersverse voorzitter van de Europese Raad om de opleving van de economische groei te bespreken.

Anne DEMELENNE en Rudy DE LEEUW hebben er samen met de andere vakbondsleiders aan herinnerd dat werkgelegenheid de absolute prioriteit van Europa moet blijven. De steunmaatregelen die bij het begin van de crisis werden genomen, en die nipt een herhaling van de crisis van de jaren 30 hebben vermeden, mogen dus niet voortijdig worden ingetrokken. Deze maatregelen intrekken nu de crisis toeslaat op de arbeidsmarkt, zou niet enkel een grote economische vergissing zijn, maar ook een sociale ramp.

Deze ernstige crisis zonder voorgaande vereist integendeel dringende bijkomende steunmaatregelen voor de economische opleving. Die maatregelen moeten vooral van Europa komen, gezien de budgettaire problemen waarmee de meeste Lidstaten te kampen hebben. Ze kunnen worden gefinancierd door het spaargeld van de Europese burgers te kanaliseren en door bijkomende fiscale inkomsten aan te boren, zoals o.m. een belasting op financiële transacties. Deze middelen zouden bij voorrang geïnvesteerd moeten worden in eco-solidaire groei en in de onvermijdbare 'just transition'.

Vervolgens moet Europa opnieuw het heft in handen nemen en de economische maatregelen coördineren om een ieder-voor-zich politiek te vermijden. In dat opzicht is Europa het zichzelf verplicht snel een plan voor solidariteit met de Griekse regering door te voeren. Het land heeft het zwaar te verduren door de internationale speculatie op de beurzen en mag niet aan zijn lot worden overgelaten. Het geloof van de Europese burger in Europa staat op het spel.

Tot slot moet Europa snel duidelijkheid scheppen over haar externe vertegenwoordiging. Internationaal worden er in de komende maanden belangrijke akkoorden gesloten: er is de G20 van de Ministers van Werk in Washington DC in april en de G20 in Toronto in juni. België is op deze top niet rechtstreeks vertegenwoordigd, de andere 22 lidstaten van de Europese Unie evenmin. Wij verwachten van de Europese Unie dat ze er met één stem spreekt en pleit voor een nieuw internationaal ontwikkelingsmodel, met als prioriteiten werkgelegenheid, waardig werk en sociale bescherming, in het verlengde van het Wereldwijd Werkgelegenheidspact van de IAO.

Twin peaks: een gemiste kans

Lobby voor financiële transactietaks

Zowel nationaal, Europees als internationaal wordt er gelobbyd voor het bekomen van een internationale financiële transactietaks.

De invoering van die taks staat sinds vorig jaar opnieuw op de politieke agenda. De staats- en regeringsleiders van de G20, de 20 belangrijkste economieën ter wereld, vroegen het Internationaal Muntfonds in september 2009 te bestuderen hoe de financiële sector kan bijdragen aan de kosten van de crisis.

De internationale vakbeweging dringt er bij het IMF op aan de financiële transactietaks als een noodzakelijke piste op te nemen in de studie.

Het ABVV, ACV en ACLVB vragen, samen met hun partners van de Coalitie Waardig Werk, in een brief de steun van de Belgische regering voor de invoering van een dergelijke taks op Europees en internationaal niveau.

De Belgische regering kan gebruik maken van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie en van haar vertegenwoordiger bij het IMF om dit te bewerkstelligen.

Ook het Europees Vakverbond laat geen gelegenheid onbenut om de nood aan een financiële transactietaks in de verf te zetten.

In de nasleep van de financiële crisis heeft de Belgische regering in het Parlement een wetsontwerp neergelegd om het financieel toezicht in ons land te hervormen. Deze hervorming zou gebeuren in twee fasen. Eerst komt er een overgangsfase met de snelle oprichting van een Comité voor systeemrisico's en systeemrelevante financiële instellingen, dat verantwoordelijk wordt voor het prudentieel toezicht op instellingen die een risico voor het hele systeem kunnen vormen. Daarna voert men het TwinPeaks-model in. De Nationale Bank wordt dan bevoegd voor alle prudentieel toezicht, terwijl ze tot nu toe enkel bevoegd was voor het microprudentieel toezicht was. De CBFA wordt bevoegd voor toezicht op de beurs, toezicht op financiële markten en de verbruikersrechten.

Het ABVV vindt dit wetsontwerp een gemiste kans. Het prudentieel toezicht heeft gefaald en kan niet anders dan falen zolang men banken toelaat om speculatieve activiteiten uit te voeren met

spaargeld. Door enkel een hervorming van het prudentieel toezicht door te voeren, zal men er niet in slagen om de risico's in de financiële sector onder controle te houden, het probleem van "moral hazard" op te lossen en nieuwe crisissen te vermijden. Men moet tegelijk maatregelen nemen om de speculatieve activiteiten van de financiële instellingen sterk in te perken. Dit kan door een nieuwe scheiding tussen zakenbanken en spaarbanken op te leggen, iets wat het ABVV al bepleitte in 2008. Obama lijkt de noodzaak hiervan in te zien. Hij wil commerciële banken verbieden voor eigen rekening te beleggen met de deposito's van hun klanten. Dit initiatief is dan ook positief onthaald door de internationale vakbondsbeweging, die op het Wereld Economisch Forum pleitte voor navolging door andere landen.

Het ABVV heeft ook steeds gepleit voor een Europese toezichthouder en internationale samenwerking tussen de toezichtorganen. Ook dit is nog niet gerealiseerd.

jo.vervecken@abvv.be (02 506 82 78)

Zijn ecocheques werkelijk duurzaam?

In het kader van het IPA 2009-2010 sloten de sociale gesprekspartners een interprofessionele CAO over het toekennen van "eco-cheques": een betaalmiddel dat wat de vorm betreft sterk op een maaltijdcheque lijkt, maar dat logischerwijs enkel kan worden gebruikt voor zogenaamde 'ecologische' aankopen: spaarlampen, fietsaccessoires, LED-schermen, oplaadbare batterijen, spaardouchekoppen, verf met een ecolabel... (de bewuste artikelen zijn opgesomd in een bijlage bij de CAO). Het systeem van ecocheques trad in werking op 1 februari 2009. Opdat werknemers ze kunnen krijgen, moet binnen de onderneming of binnen de sector een collectieve overeenkomst worden gesloten.

In theorie zijn de desbetreffende producten wel duidelijk bepaald in de lijst die bij de interprofessionele CAO is gevoegd, in werkelijkheid hebben de winkels door het gebrek aan controle een grote vrijheid om te bepalen welke artikelen met ecocheques kunnen worden gekocht. Blijkt dat je er eigenlijk bijna alles mee kunt kopen. Het "bevorderen van duurzame producten" lijkt in het huidige stadium dus mislukt.

De CAO voorziet in een jaarlijkse evaluatie.

Wij zijn uitgenodigd in de NAR om te "oordelen over een eventuele aanvulling van de lijst van producten".

Tegelijk zal dit ons de gelegenheid bieden een eerste balans op te maken, de invoering van de ecocheques (eindelijk) te omkaderen, te wijzen op het belang van de controles en de werkelijke impact op het bevorderen van duurzame producten en op de sociale zekerheid te analyseren. De gelegenheid ook om te wijzen op bepaalde mistoestanden, aangezien bepaalde werkgevers er zelfs over klagen dat de administratieve kost oploopt tot meer dan 40% van het bedrag van de ecocheque, voor een waarde die dus overeenstemt met die van de sociale bijdragen.

Het is voor ons essentieel dat onze verbruiksgewoontes duurzamer worden. Maar dit mag geen verdoken middel zijn om sociale bijdragen te omzeilen. De ecocheques mogen geen afbreuk doen aan de sociale zekerheid en moeten ecologisch relevant zijn. Aan deze voorwaarden lijkt vandaag niet voldaan... Wordt vervolgd

**sebastien.storme@abvv.be
(02 506 83 81)**

De Europese besloten vennootschap: een sociale en fiscale bom?

In december 2009 botste het Zweedse voorzitterschap van de Europese Unie op de weigering, onder meer van Duitsland, om een ontwerp van verordening over het statuut van de Europese Besloten Vennootschap (EBV) goed te keuren.

En daar was alle reden toe! Het volstond immers dat je één euro kapitaal, één vennoot en de intentie had om met een ander land zaken te doen, om je vennootschap te laten registreren en zaken te doen onder de paraplu van deze nieuwe Europese rechtsvorm.

Bovendien mocht de maatschappelijke zetel van de vennootschap:

- gescheiden zijn, d.w.z. gelegen zijn in een ander land dan dat waar de activiteit uitgeoefend wordt;
- overgeheveld worden van het ene naar het andere land, zonder dat de bewuste vennootschap ontbonden moest worden.

Als je weet dat de wetgeving op de EBV die is van het land waar de vennootschap geregistreerd is, dan was het gevaar voor een explosie van het aantal postbusbedrijven niet denkbeeldig. De

scheiding van de zetels is een heuse uitnodiging om aan sociale en fiscale shopping te doen. Het is trouwens een van de meest gebruikte mechanismen op het gebied van fiscale fraude.

Het ABVV was voorstander van de afwijzing van dit ontwerp door het EVV. Het EVV vindt namelijk dat de EBV een paard van Troje is op het vlak van het nationale recht, waarbij de zakenwereld (ook de grote ondernemingen) aangespoord wordt om de minst dwingende nationale bepalingen te zoeken en de medezeggenschap te ontwijken in landen waar de werknemersvertegenwoordigers het recht hebben om hun bestuurders te benoemen of voor te stellen in de directie- of toezichtorganen van de onderneming.

Aangezien het dossier verdaagd werd, wil het ABVV dat het standpunt dat ons land zal innemen, voorafgegaan wordt door een democratisch debat over de wenselijkheid van een dergelijke EBV en over de mogelijke gevolgen ervan.

jean-luc.struyf@abvv.be (02 506 82 65)

Reprotoxische stoffen

Reprotoxische stoffen zijn gevaarlijke producten die risico's inhouden voor ouders én foetus. Een jaar geleden schreven ABVV en ACV samen de Minister van Werk aan met het verzoek tot steun om het toepassingsveld van de Richtlijn m.b.t. kankerverwekkende en mutagene agentia uit te breiden tot de reprotoxische stoffen (dit n.a.v. de herziening van deze Richtlijn). Oorspronkelijk was de Commissie van plan om deze uitbreiding door te voeren, maar ze is tenslotte gezwichd voor – een blijkbaar succesvolle – lobbying.

Volgens de Commissie behoren de meeste reprotoxische stoffen (RS) al tot de mutagene agentia en vallen ze dus automatisch onder het toepassingsveld van voormelde Richtlijn. Maar van de 173 stoffen die in de EU als reprotoxisch gerepertorieerd staan, zijn ongeveer 2/3 niet als kankerverwekkend of mutageen gerepertorieerd. De Richtlijn is dus niet van toepassing op deze stoffen, waaronder nochtans een aantal reprotoxische agentia voorkomen die we vaak op de werkvloer aantreffen (bijvoorbeeld lood, ftalaten, n-hexaan,...).

Bovendien voorziet het nieuwe Europese reglement REACH over registratie,

evaluatie en autorisatie van chemische stoffen in identieke bepalingen voor kankerverwekkende, mutagene en reprotoxische stoffen. Het is dan ook niet meer dan logisch dat, inzake veiligheid en gezondheid van werknemers, de bepalingen die op de kankerverwekkende en mutagene stoffen van toepassing zijn, ook op de reprotoxische stoffen toegepast worden.

De Belgische strategie bevat geen enkele verwijzing naar het Belgische EU-Voorzitterschap in 2010. Wij zijn nochtans van mening dat België in heel wat Europese dossiers een voortrekkersrol kan spelen, zoals bijvoorbeeld de herziening van Richtlijn 2004/37/EC. Het ABVV en het ACV zijn van mening dat het toepassingsveld van de richtlijn over de bescherming van werknemers tegen risico's, verbonden aan kankerverwekkende en mutagene stoffen, moet worden uitgereid tot de reprotoxische stoffen.

Het spreekt vanzelf dat wij de Minister en het Belgische EU-Voorzitterschap hieraan zullen herinneren.

**bruno.melckmans@abvv.be
(02 506 82 64)**

Veilig uitvoeren van onderhoudswerk

Veilig uitvoeren van onderhoudswerk is het thema van de nieuwe tweejarige campagne voor veiligheid en gezondheid op het werk, georganiseerd door het Europees Agentschap.

Traditioneel worden als onderdeel van de campagne tijdens de 'Europese Week' (de eerste week van oktober) in samenwerking met de lidstaten en het Europees voorzitterschap de 'Awards' uitgereikt. Het Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid wil, aan de hand van deze concrete voorbeelden aantonen dat zowel werkgevers als werknemers, net als alle andere betrokkenen (zoals bijvoorbeeld preventieadviseurs), baat hebben bij veilige en gezonde werkomstandigheden.

Voor de winnaars betekenen de Awards een erkenning van hun rol bij het verbeteren van de arbeidsomstandigheden in Europa. Bovendien nodigt het Agentschap een vertegenwoordiger van elke winnende onderneming of organisatie uit om de Europese prijsuitreiking in het voorjaar van 2011 bij te wonen. Het Agentschap neemt de voorbeelden ook op in een brochure opnemen die overal in Europa wordt verspreid en ook op de website van het agentschap wordt geplaatst.

Deelnemen kan nog tot en met 17 september. Meer informatie over de voorwaarden en de selectieprocedure verkrijgt je via focalpoint@werk.belgie.be. Waak er echter over dat het project dat je indient de steun heeft van het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk. Anders kan het onmogelijk een 'goede praktijk' zijn!

Interessante publicaties sociale zekerheid

Kerncijfers in de sociale zekerheid. Het was altijd een opdracht om ze samen te rapen. Dit is verleden tijd. De Federale Overheidsdienst lanceerde begin deze maand twee interessante publicaties:

- *De sociale zekerheid in een oogopslag: kerncijfers*
- *Indicatoren van sociale bescherming in België.*

Beide publicaties geven een resem aan indicatoren die de evolutie van de sociale zekerheid, alsook de sociale bescherming in de meer brede zin van het woord, weergeven.

De brochures zijn online raadpleegbaar op de website van www.socialsecurity.fgov.be. Daar is het ook mogelijk om papieren exemplaren te bestellen.

Ook de Rijksdienst voor Kinderbijslag publiceerde drie interessante studies.

De eerste maakt een vergelijking tussen de verschillende Europese stelsels.

Een tweede studie focust op de invloed van de gezins-situatie op het recht op kinderbijslag. Frappant hier is het verschil in behandeling tussen alleenstaanden door overlijden en alleenstaanden door verlaten of echtscheiding. Tenslotte, wordt er in een derde studie wordt gekeken naar het bedrag aan kinderbijslag, volgens leeftijd, rang, gezins-situatie, enz.

Deze studies zijn consulteerbaar op de site www.rkw.fgov.be.

Roep om een Generatiepact bis

Werkgevers en rechtse commentatoren pleiten voor een Generatiepact bis voor de (brug)pensioenen. Volgens hen loopt België achter in het nemen van maatregelen.

We frissen hun geheugen op: België liep niet achter maar vóór

Al in '97 voerde de regering een belangrijke verstrenging door, toen verkocht als dé voorbereiding op de toekomstige vergrijzing:

- Vrouwen moeten ook 45 i.p.v. 40 dienstjaren presteren om recht te hebben op een volledig pensioen. Deze verlenging kwam vanaf 2009 op kruissnelheid.
- Vervroegd pensioen vóór 65 jaar kan alleen nog na een 35-jarige loopbaan.

Deze hervorming bespaarde 35 miljard BEF tegen 2014.

Doordat de pensioenen 20 jaar niet aangepast werden aan de evolutie van de reële lonen (welvaartsaanpassingen), hebben we vandaag bijna de laagste pensioenen van Europa: gemiddeld 1.000 euro bruto per maand, of 33% van het gemiddeld bruto maandloon.

Gelukkig kwam er na talloze vakbondsacties in 2007 eindelijk een systeem van welvaartsaanpassingen. Sommigen stellen dit in vraag!

De brugpensioenleeftijd werd sterk opgetrokken

In '74 voerden de werkgevers mee het brugpensioen in door CAO 17 te ondertekenen.

In de jaren '90 werd de brugpensioenleeftijd sterk verhoogd. Het aantal bruggepensioneerden daalde daardoor van 137.000 in '92 naar 100.000 eind de jaren '90. Daardoor werden niet minder oudere werknemers afgedankt: het aantal werklozen + 50 jaar verdriedubbelde van 65.000 in '92 naar meer dan 200.000 vandaag.

Het Generatiepact verhoogde de brugpensioenleeftijd tot 60 jaar. Alleen na een loopbaan van 38 voltijdse jaren bleef brugpensioen mogelijk. RVA-simulaties voorspelden dat het aantal mannen met brugpensioen op 58 zou terugvallen met 55% en het aantal vrouwen met brugpensioen met liefst 78%!

De werkgeversorganisaties vinden dat het brugpensioen moet afgebouwd worden, maar dit instrument wordt duchtig gebruikt

om herstructureringen door te voeren. Daarom tekenden ze ook het IPA 2008-2009, waarbij het ABVV een aantal jaren gelijkstelling kon krijgen voor deeltijds werk.

Door het winstbejag van de banken is een einde gekomen aan de economische groei en de stijging van de activiteitsgraad bij de werknemers. Het aantal bruggepensioneerden steeg licht tot 120.000. Vooral de groep vrouwelijke bruggepensioneerden + 60 jaar nam toe omdat zij nu tot 65 jaar moeten wachten om met pensioen te mogen gaan.

Maar omdat het aantal 50 tot 65-jarigen gestegen is, zijn er procentueel nog altijd minder mensen op brugpensioen dan vóór het Generatiepact.

Het Generatiepact wordt nog niet ten volle uitgevoerd. Vanaf 2014 moeten vrouwen 38 jaar presteren om op 58 jaar met brugpensioen te kunnen. In 2028 moeten vrouwen 35 jaar presteren om op 60 jaar met brugpensioen te kunnen. Pas in 2015 wordt voor een aantal sectoren in moeilijkheden ook de leeftijd op 58 gebracht.

Indien een evaluatie in 2011 aantoonde dat het aantal actieve werknemers + 55 jaar niet meer dan anderhalve keer is gestegen ten opzichte van de rest van de EG, zal in 2014 de loopbaanvereiste 40 jaar worden. Als tegen 2013 het aantal actieve 55-plussers niet minstens anderhalve keer zo snel gegroeid is als in de rest van de EG, zal vanaf 2017 het brugpensioen op 58 jaar helemaal verdwijnen.

Terwijl de werkgevers hun handtekening onder het IPA 2008-2009 verloochenen en een Generatiepact bis vragen, constateren we dat ze er alles aan gedaan hebben hun verantwoordelijkheid te ontvluchten en de positieve maatregelen van het Generatiepact te blokkeren.

Meer investeringen in vorming en opleiding, uitbouw van een leeftijdsbewust personeelsbeleid, financiële hulp voor overstap van zwaar naar lichter werk, geleidelijker afbouw van de loopbaan door recht op deeltijds tijdskrediet en mogelijkheid om een deel van de eindejaarspremie om te zetten in vakantiedagen: in al deze dossiers gingen de werkgevers op de rem staan toen deze geconcretiseerd moesten worden in de Nationale Arbeidsraad.

jef.maes@abvv.be (02 506 82 51)

Principe «non bis in idem» toegepast op sociaal vlak

In het kader van een beroep tegen een beslissing van de RVA (waarbij een sociaal verzekerde gedurende vier weken uitgesloten werd van het recht op werkloosheidsuitkeringen omdat hij vergeten was een dag werk op zijn stempelkaart aan te duiden) heeft de Arbeidsrechtbank van Verviers het principe «non bis in idem» toegepast.

Laten we meteen zeggen dat in dit geval, de «omstreden feiten» (namelijk vóór het begin van een activiteit de stempelkaart niet met onuitwisbare inkt ingevuld hebben) reeds het voorwerp uitgemaakt hadden van een vonnis van de correctionele rechtbank die zich beperkt had tot een schuldverklaring, maar die geen sanctie uitgesproken had.

N.a.v. het advies van de Auditeur, heeft de arbeidsrechtbank een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens toegepast (dd. 10/02/2009, Zolotoukhine/Russia) dat een interpretatie gaf van artikel 4 van het protocol nr 7 van het EHRM dat het recht bevestigt om geen twee keer veroordeeld of bestraft te worden voor dezelfde inbreuk. Volgens het Hof moet dit principe begrepen worden als een verbod om een persoon te vervolgen

of te veroordelen voor een tweede inbreuk, voor zover de oorsprong ervan ligt in feiten die identiek zijn of in feiten die in wezen dezelfde zijn. Deze waarborg, voegt het Hof er nog aan toe, speelt een rol bij een nieuwe vervolging terwijl de vorige beslissing tot vrijspraak of tot veroordeling reeds kracht van "gewijsde" heeft gekregen.

Conform deze rechtspraak is de arbeidsrechtbank dan ook van mening dat de feiten die ingeroepen worden ter ondersteuning van de RVA-sanctie, identiek zijn aan die welke door de correctionele rechtbank gesanctioneerd werden; bijgevolg besliste de arbeidsrechtbank om de administratieve sanctie (4 weken uitsluiting) te annuleren, in toepassing van het principe "non bis in idem".

Deze rechtspraak is dus zeker een stap vooruit in de verdediging van de rechten van de sociaal verzekerden, vermits ze elke cumulatie tussen een administratieve sanctie en een strafsancie voor eenzelfde feit verbiedt.

Arbeidsrechtbank Verviers, 14.12.2009, 1e K., RG 02/1297/A

jean-francois.macours@fgtb.be
(02 506 82 55)

Europees sociaal recht: nieuws

De 'Conférence du jeune barreau de Charleroi' organiseert op 05/03/2010 een studienamiddag met als titel 'Europees sociaal recht: nieuws'. Thema's: vrij verkeer van werknemers, conflicten in wetten en rechtspraak in arbeidsrecht, Europese detachering, overdracht van onderneming, flexicurity, loongelijkheid en non-discriminatie, recht op collectieve actie en syndicale vrijheden, herziening van de richtlijn Europese ondernemingsraden.

Europees sociaal recht: nieuws, op 5/3/2010, 13u15-17u00 – Bijgebouw van het Justitiepaleis van Charleroi, Palais du verre, Bd. Defontaine, 10, 6000 Charleroi.

Inlichtingen en inschrijvingen: Adeline WUSTEFELD: 071 32 39 37 – a.wustefeld@avocat.be

ECHO REGIO'S

Brussels gewestbesluit over diversiteitsplannen en diversiteitslabel

In het verlengde van de ordonnantie van het Brussels Gewest over de diversiteit in de privésector verscheen nu ook "**het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 mei 2009 betreffende de diversiteitsplannen en het diversiteitslabel**".

Dit besluit schept een operationeel kader waarbij voor de privéondernemingen de goedkeurings- en evaluatieprocedures van een diversiteitsplan, maar ook het verkrijgen van een nieuw diversiteitslabel, of nog de aanvaarding van een consolidatieplan (versterking van een eerste plan) geformaliseerd worden.

De procedure staat borg voor een syndicale controle op verscheidene vlakken: ondernemingsraad, diversiteitscomité van het territoriale pact voor werkgelegenheid in het BHG en beheerscomité van Actiris.

Naast het feit dat de bedoelde groep van werknemers met een handicap niet verandert, zijn er toch een aantal belangrijke nieuwigheden wat de andere doelgroepen betreft:

- Jonge werknemers en ervaren werknemers – bijv. leeftijdsgebonden discriminatie - vormen vandaag twee afzonderlijke groepen, afhankelijk

van hun specifieke situatie op de arbeidsmarkt.

- Er is sprake van mensen van een bepaald geslacht die in een specifiek segment van de arbeidsmarkt ondervertegenwoordigd zijn t.o.v. het andere geslacht, wat wijst op de wil om tot een grotere mixiteit te komen in zowel mannelijke als vrouwelijke sectoren.
- Belangrijke nieuwigheid is de bevordering van acties ten voordele van kortgeschoolde werknemers die zwaar door de werkloosheid getroffen worden.
- Over "werknemers van vreemde nationaliteit" en niet meer over werknemers van "buitenlandse afkomst" (bij gebrek aan juridische omschrijving).

Bovendien moest vroeger elk Brussels plan betrekking hebben op werknemers van vreemde nationaliteit en op jongeren. Voortaan is het de regering die, na advies van Actiris en de ESRBH, kan bepalen op welke werknemers het diversiteitsplan bij voorrang betrekking moet hebben.

Youssef BEN ABDELJELIL (NL),
diversiteit.brussel@abvv.be;
02/552.03.36

Samantha SMITH (FR), diversite.
bruxelles@fgtb.be; 02/552.03.55

Forum over diversiteit van ABVV, ACV en ACLVB

«Syndicalisten strijden voor gelijkheid en tegen discriminatie op het werk»

Maandag 1/3/2010 van 9 tot 16 uur.

Internationaal auditorium, Koning Albert II – laan, 5/1, 1000 Brussel

Bedoeling is ervaringen en goede praktijken uitwisselen tussen afgevaardigden en militanten van de drie vakbonden. Er zijn vier werkgroepen: uitwisseling van syndicale ervaringen en toelichtingen van de Brusselse minister van Werk, van Nouria Quali (ULB), Ghislain Verstraete (ACSIM) en het Territoriaal Pact.

Info:

Youssef BEN ABDELJELIL (NL),
diversiteit.brussel@abvv.be;
02/552.03.36

Samantha SMITH (FR),
diversite.bruxelles@fgtb.be;
02/552.03.55

Staten-Generaal van de Industrie van start

Grensland

Je bent er zo, maar hoe raak je er weg?

Een documentaire over armoede, uitsluiting en werk.

Werk is de spil van onze samenleving. Maar wat met de mensen die door een web van beperkingen uitgesloten zijn van de arbeidsmarkt?

'Grensland' is een beklijvende documentaire die sociale uitsluiting en langdurige werkloosheid in het licht plaatst van het huidige activeringsbeleid en vraagtekens plaatst bij de manier waarop de maatschappij met armoede omgaat.

Grensland werd gerealiseerd op vraag van de Uitwisselingstafel Buurt- en Nabijheidsdiensten Westhoek1 en Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen en is gebaseerd op een universitair onderzoek naar de meerwaarde van buurt- en nabijheidsdiensten. Daaruit blijkt dat buurtdiensten heel wat meer doen dan mensen aan een job helpen zijn een belangrijke schakel om de leefbaarheid in sociaal achtergestelde buurten te verbeteren.

Deze inhoudelijk en artistiek hoogstaande documentaire toont wat sociale uitsluiting op de arbeidsmarkt echt betekent.

De film is verkrijgbaar via www.bevrijdingsfilms.be, tel 016 23 29 35, bevrijdingsfilms@pandora.be.

*Meer info: www.grensland.blogspot.com
www.samenlevingsopbouwvl.be*

De Vlaamse Regering heeft op 5 februari 2010 de 'Staten-Generaal van de Industrie' geopend in aanwezigheid van de sectorale en interprofessionele sociale partners.

In het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP), dat de Vlaamse sociale partners in december 2009 afsloten met de Vlaamse regering, werd overeengekomen een Staten-Generaal van de industrie (SGI) te organiseren. Die moet het kader vormen voor een brede maatschappelijke rondetafelconferentie over het toekomstig industrieel beleid in Vlaanderen. De SGI kadert binnen een hernieuwde belangstelling voor een Vlaams industrieel beleid, waarin wordt gekozen voor de gerichte ondersteuning van bepaalde strategische sectoren, eerder dan het versnipperen van middelen door horizontale maatregelen. De SGI moet een verfijnde strategische toekomstvisie uittekenen voor de industrie in Vlaanderen en overleggen over een integrale aanpak van de Vlaamse secundaire sector in samenspraak met de betrokken sectoren.

Procedure

De eerste fase van de SGI loopt van februari tot juli 2010 en staat open voor alle industriële sectoren. Op dit moment worden vier sectoren betrokken: metaal, chemie, textiel en agro-voeding. Het is niet de bedoeling dat de SGI tot deze vier sectoren beperkt blijft. Deelnemende sectoren gaan het engagement aan om tegen juli een fundamentele transformatie op te starten. Op basis van de eerste ervaringen in de sectoren wil men tot een draaiboek komen dat kan gebruikt worden voor sectoren die later in het proces willen instappen.

Ook de SERV zal een actieve rol spelen rond alle dossiers op het interprofessioneel niveau. De SERV wil tegen juli tot een overkoepelende visie over de toekomst van de industrie in 2020 (industriepact) komen. Een VESOC-werkgroep zal het proces opvolgen en de kans bieden om ervaringen uit te wisselen over de methodiek om tot een analyse en actieplan te komen. De sectoren worden uitgenodigd hierin te participeren

Het Vlaams ABVV en de SGI

Wellicht zullen de werkgevers de SGI aangrijpen om het kostenverhaal opnieuw ter sprake te brengen. Tegenover die kostenagenda van de werkgevers zetten wij een vierdubbele agenda die de transformatie naar het industrieel weefsel van de toekomst moet mogelijk maken: een innovatieagenda, een investeringsagenda, een competentieagenda en een werkbaarheidsagenda.

Wat innovatie betreft moet op de SGI benadrukt worden dat zowel de overheid als de bedrijven eindelijk hun deel van de inspanning moeten doen om de 3-procentnorm van investeringen in onderzoek en innovatie te behalen (1% door de overheid, 2% door de bedrijven). De SGI heeft ook als doelstelling de economische speerpunt domeinen van de toekomst beter te omlijnen. We vragen dat de middelen van het economisch overheidsinstrumentarium (PMV, IWT, LRM) worden gericht op deze speerpunten. Een strategie voor de industrie betekent ook keuzes maken. Zogenaamde 'grand projets' met een duidelijke innovatieve en maatschappelijke meerwaarde kunnen de transformatie van ons industrieel weefsel concreet vorm geven. Een voorbeeld van zo'n groot project is het Zweedse voornemen om tegen 2020 te komen tot een olieloze samenleving.

Een innovatieve economie betekent voor het Vlaams ABVV niet enkel investeren in onderzoek en ontwikkeling, maar ook en vooral in opleiding om onze competenties en ons voor te bereiden op de toekomst. De industrie in Vlaanderen kampt vandaag nog steeds met een imago probleem. De industrie wordt (al dan niet terecht) geassocieerd met vuil en repetitief werk, onregelmatige uren en weinig jobzekerheid. Er is dus nood aan een debat rond werkbaar werk in de industrie, dat resulteert in meetbare resultaten, zodat de industrie een meer aantrekkelijke werkgever wordt.

**mkoocheki@vlaams.abvv.be
(02 506 82 15)**

De werknemers en hun vertegenwoordigers sensibiliseren voor de milieuproblematiek

De cel RISE van het Waals ABVV (Réseau intersyndical de sensibilisation à l'environnement) heeft zich gebogen over de manier waarop de milieuproblematiek in de bedrijven overkomt. RISE krijgt vaak vragen van delegees die om argumenten verlegen zitten, en heeft dan ook een brochure gepubliceerd die opgevat werd als een soort werkinstrument, nuttig voor de dagdagelijkse werking van een vakbondsploeg op een bedrijf.

Via dit argumentarium wil de RISE-ploeg aantonen dat leefmilieu ook een potentieel overleg- en onderhandelingsterrein is, waarbij wel voorrang wordt verleend aan de competenties van de werknemers en aan inspraak van werknemers.

De brochure «36 raisons d'agir» ontwikkelt 7 argumenten: voor een koolstofvrije maatschappij, voor een beter beheer van de natuurlijke rijkdommen, voor 'green jobs', op het werk doen zoals thuis, voor een betere gezondheid, voor een beter imago, (een wetgeving) voor een betere bescherming. Argumenten die ook een hefboom aanreiken om de milieuproblematiek in de werkwereld ingang te doen vinden.

Deze brochure vervolledigt eigenlijk de werkmethode van RISE, die op volgende drie assen stoelt: eerst en vooral de werknemers en hun vertegenwoordigers sensibiliseren; daarna de afgevaardigden beter wapenen zodat ze beter tussenbeide kunnen komen inzake milieuproblematiek. Om tot slot de sociale dialoog rond deze kwesties aan te zwengelen.

RISE heeft een werkmethode met delegaties ontwikkeld, die ook in concrete acties werd vertaald.

RISE stelt de afgevaardigden argumenten voor om de bedrijfsleiding te overtuigen van het belang van milieukwesties, ook voor het bedrijf: voor het welzijn van de werknemers, maar ook voor het imago van het bedrijf zelf. Via werkgroepen worden alle werknemers gesensibiliseerd.

Kortom, de milieukwesties worden in het bedrijf zelf, via de afgevaardigden, besproken. De milieuproblematiek komt dan ook aan bod in de organen waarin de afgevaardigden zetelen (CPBW, OR, VA).

Een van de bedrijven waar RISE actief is, is het CRF - Centre Reine Fabiola (een centrum voor volwassen mentaal gehandicapten), RISE was er zo'n drie jaar actief. De samenwerking met de afgevaardigden heeft een zeer goed resultaat opgeleverd, er kwam een dynamiek los tussen de VA, de werknemers, de directie en de preventieadviseurs. In het CRF is leefmilieu uitgegroeid tot een discussiepunt, een onderhandelingsstema dat vaak terugkomt.

Voortaan staat dit punt op de agenda van elke CPBW-vergadering. De afval wordt overal op dezelfde manier gesorteerd. Dankzij het Charte du Réseau Éco-consommation wordt er ook bij het aankoopbeleid rekening gehouden met het leefmilieu.

N.a.v. een sensibilisering rond REG (rationeel energiegebruik) werden de facilitatoren van het Waalse Gewest betrokken bij de taak van de architecten, aangezocht voor het bouwen van een uitbreiding van het CRF. Er werd ook een energie-audit uitgevoerd in alle gebouwen van het CRF.

Via een vorming kon er in elke ploeg werknemers (in totaal waren er 50 ploegen) een contactpersoon voor leefmilieukwesties aangeduid worden. Deze persoon werd dan ook opgenomen in het vormingsprogramma voor mindervaliden.

Dankzij het werk van RISE, in samenwerking met de VA van het Centre Reine Fabiola, kon het milieubeleid van het bedrijf sterker worden beïnvloed, temeer daar de manier waarop het project verwezenlijkt werd (namelijk opbouw via medezeggenschap), dit project tot «een zaak die de werknemers aanbelangt» deed uitgroeien.

cepag@rise.be (02 506 83 96)

Seminarie

Op woensdag 10 februari organiseerden CEPAG en CGSP een seminarie met als titel «Crise, géopolitique et stratégie de défense» (crisis, geopolitiek en defensiestrategie).

De intervenanten waren: Patrick DESCY, secretaris Defensie en Xavier DUPRET, vorser bij GRESEA (Groupe de recherche pour une stratégie économique alternative).

De Europese strijdkrachten - en meer bepaald de Belgische - worden onderworpen aan grondige herstructurering.

Het Verdrag van Lissabon (goedgekeurd door de EU), de actieve deelname van de lidstaten aan het NAVO-beleid inzake «strijd tegen het terrorisme» en de eisen tot het beperken van de overheidsuitgaven in een context van economische crisis, hertekenen de geopolitieke inzet en het optreden van de strijdkrachten.

Dit seminarie behandelde het thema van de economische crisis en de geopolitieke gevolgen ervan, evenals het hertekenen van de defensiestrategie en de nieuwe configuratie van de strijdkrachten.

Ook al is dit thema minder gekend in syndicale kringen en wordt het er ook niet zo vaak behandeld, toch kunnen er lessen uit getrokken worden over de evolutie van de nationale en internationale politieke context.

www.cepag.be (081 26 51 52)

Europees Fiscaal Forum: het ABVV vertolkt de stem van de vakbeweging

Net zoals vorig jaar is het ABVV (via zijn Algemeen Secretaris, ANNE DEMELENNE) ook dit keer door de Europese Commissie uitgenodigd om aan het Europees Fiscaal Forum (EFF) van 2010 deel te nemen. Het EFF 2010 heeft plaats op 1 en 2 maart in Brussel en heeft als thema "Tax Policies For A Post-Crisis World" (postcrisis fiscaal beleid).

In naam van het EVV zal het ABVV deze gelegenheid benutten om te herinneren aan het belang van een fiscale harmonisering, een punt dat bovenaan de agenda van de Europese economische beleidslijnen moet worden geplaatst, zeker nu het overal duidelijk wordt dat de bijkomende dringende herstelmaatregelen vooral van Europa moeten komen, rekening houdend met de begrotingsproblemen die de meeste EU-lidstaten kennen.

Een sociaal klimaat vol onzekerheden

Begin februari publiceerde de Europese Commissie de resultaten voor 2009 uit de Eurobarometer, de jaarlijkse opiniepeiling over het sociaal klimaat in de EU, evenals haar rapport 2009 over de sociale toestand in de EU. Hieruit blijkt – en dat zal niemand verwonderen – dat er een klimaat van diepe ongerustheid heerst. Deze opiniepeiling onderzoekt welk beeld de burgers hebben van hun eigen situatie, van de algemene toestand, en peilt ook naar hun mening over de sociale beschermingsmechanismen.

Op de vraag of de burgers tevreden waren over het leven dat ze leiden, gaf 80 % een positief antwoord (89% in België). Dit wijst op een grote stabiliteit in vergelijking met de opiniepeiling van de vorige jaren. Maar in historisch perspectief bekeken, is 1 op de 3 van mening dat hun situatie er de jongste 5 jaar op achteruitgang (1 op 4 in België). En op een vraag over de toekomst, is 1 op 2 (1 op 3 in België) van mening dat de economische situatie er nog slechter op zal worden.

De ongerustheid wordt groter wanneer er naar de algemene toestand gevraagd wordt: meer dan 80% is van mening dat

de werkgelegenheidssituatie in eigen land slecht tot zeer slecht is (75% in België) en 50% is van oordeel dat deze situatie er de komende 12 maanden nog slechter op zal worden (54% in België). Bovendien zijn 3 op 4 Europese burgers ervan overtuigd dat hun koopkracht er de jongste 5 jaar op verslechterd is (4 op 5 in België) en 1 op 2 vreest dat deze trend dit jaar nog sterker wordt (1 op 2 in België).

Een overgrote meerderheid Europese burgers (62%) is van mening dat de ongelijkheden en de armoede niet passend aangepakt worden (57% in België) en een belangrijke minderheid (38%) stelt vast dat de situatie de jongste 5 jaar verergerd is (34% in België).

Deze resultaten zullen wel niemand verwonderen. Ze herinneren ook in veel opzichten aan de enquête die het ABVV in april 2008 (dus nog vóór de financiële crisis) uitvoerde. In ieder geval, de resultaten bevestigen alleen maar hoe noodzakelijk het is om snel maatregelen te nemen die het herstel en de werkgelegenheid aanzwengelen (zie ook het edito).

rafael.lamas@abvv.be (02 506 82 73)

INTERNATIONALE RELATIES

IVV-petitie campagne 'No to nuclear weapons'

Het Internationaal Vakverbond (IVV) startte in 2009 met de campagne 'No to nuclear weapons' via een online petitie (IVV website, facebook...). Bedoeling is om tegen mei 2010, wanneer de VN-bijeenkomst ter herziening van het nucleaire non-proliferaatieverdrag plaats zal hebben, zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen om dit verdrag te ondersteunen. Wereldwijd dringen vakbonden er op aan dat de VN duidelijke stappen zet om de wereld zo snel mogelijk kernwapenvrij te maken als essentiële stap in het vredesproces.

De petitie kan ondertekend worden via <http://www.ituc-csi.org/-no-to-nuclear-weapons-.html>.

De strijd van de Colombiaanse vakbonden gehuldigd

Op 3 februari kregen de 3 Colombiaanse vakbonden CUT, CGT en CTC de "silver rose", een prijs die elk jaar (en dit jaar al voor de tiende keer) wordt toegekend door SOLIDAR, een Europees netwerk van NGO's dat ijvert voor sociale rechtvaardigheid in Europa en elders in de wereld. De Colombiaanse vakbondsvertegenwoordigers die de prijs in ontvangst namen, lichtten daarbij voor een publiek van Europese parlementsvertegenwoordigers hun strijd, hun standpunten en de dubieuze strategieën van de regering Uribe toe, zoals o.m. het onderhandelen met niet-representatieve vakbonden. Deze gelegenheid is des te belangrijker in het licht van de onderhandelingen voor een bilateraal vrijhandelsverdrag tussen de Europese Unie en Colombia die nu de laatste fase ingaan. Dit proces zou onder het Spaans voorzitterschap moeten worden afgerond en vervolgens worden voorgesteld op de Top van Madrid in mei. De civiele maatschappij en vooral de

vakbonden worden massaal gemobiliseerd. Door de ernstige en aanhoudende schendingen van de syndicale rechten en vooral door de algemene straffeloosheid kan een dergelijk verdrag alleen maar een slecht signaal zijn in, de plaats van een instrument voor duurzame ontwikkeling, dat garanties biedt op waardig werk. Een bilateraal verdrag met Colombia werd trouwens geblokkeerd in Canada, de VS en in Noorwegen. Samen met het IVV, het EVV en de Colombiaanse vakbonden proberen de drie Belgische vakbonden, samen met de Coalitie voor waardig werk, de onderhandelingen over dit verdrag te blokkeren. Wij ijveren er ook voor dat België het BLEU-investeringsakkoord (België – Luxemburg en Colombia) niet ratificeert. De normencommissie van de IAO is in juni 2009 niet ingegaan op de vraag van Colombia om het 'progress-label' te krijgen. Waakzaamheid blijft geboden opdat vrede en rechtvaardigheid zouden zegevieren in Colombia.

cecile.drion@abvv.be (02 506 88 63)